

चिद्वचः “चिन्मयस्याद्वितीयस्य निष्कलस्यागरीरिणः ।
उपासकानां सिद्धार्थं ब्रह्मणो रूपकल्पना ।” “तस्मिन्-
चिद्वचो स्फुरे समस्ता वस्तुवद्वयः । इमांश्चाः प्रतिवि-
म्बन्ति सरसीव चलद्गुमाः” योगवासिष्ठः

चिनोति चि-कर्त्तरि क्तिप् । प्रचयनककर्त्तरि लिं ।
अग्निचित् । कर्म्मणि क्तिप् । इत्यग्नौ । ७ असाकल्ये अव्यं
अमरः । कश्चित् कथञ्चित् आतुचित् । अव्यक्तातुकरणे
च अव्यं चित्कारः “नहि करिणि दृष्टे चित्कारेण
तमनुमिमतेऽनुमातारः” वाचस्पतिमिश्रः । सुगन्धोद्ये
विभक्तप्रज्ञात् किमः चिञ्चनौ प्रत्ययौ विहितौ इति-
भेदः । तच्चिन्त्यं चनशब्दे तद्धेतुरक्तः जातुचित्
इत्यादिप्रयोगासिद्धिश्च तस्य किमः प्रकृतिकत्वाभावात् ।

चित् त्रि० चि-कर्म्म क्त । शक्ये भेदि० शक्तचयने “अव-
चित्तब्रह्मिण्या भेदिसम्भारगदणा” कुमा० । शसञ्जिते ४ सम्पा-
दिते च “तद्यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयते एवमसुख
पुण्यचितः क्षीयते” श्रुतिः । प्रशवदाहधारचूलीभेदे
स्त्री अमरः । “प्रणिपाताञ्जलियाचितां चिताम्” कुमा०
“वद वामोरु ! चिताधरोद्वेषम्” रघुः “तव्या न पठिता
चण्डो मया नापि चित्कित्तितम् । अकस्माच्चगरोपान्ते
कथं धूमायते चिता” हास्यार्थवः । “चिताग्नेरुहह-
न्नाश्वम्” भा० व० २१४ अ० । “सगोत्रजैर्दृष्टीत्वा तु
चितामारोप्यते शवः । अधोमुखो दक्षिणादिक्चरणसु
पुमानिति । उत्तानदेहा नारी तु सपिण्डैरपि वस्तु-
भिः । चाण्डालाग्नेरभेध्याग्नेः सूतिकाग्नेश्च कर्हि-
चित् । पतितान्नेचित्ताग्नेश्च न शिष्टैर्षहणं चतुर्त्तम्”
शु०त० । अधिकं चितिशब्दे दृश्यम् । मन्त्रसाधनाङ्गचित्ता
लक्षणं तन्त्रसारे उक्तं यथा “असंस्कृता चिता प्राज्ञा
न तु संस्कारसंस्कृता । चाण्डालादिषु संप्राप्ता केवलं
शीघ्रसिद्धिदा” । चितासाधनप्रकारः वीरतन्त्रे
“अष्टम्याञ्च चतुर्दश्यां पञ्चयोद्धमयोरपि । कण्ठपत्रे
विशेषेण साधयेद्दीरसाधनम् । तत्सर्वाङ्गप्रहरे यामे गते
च सुरसुन्दरि ! । शवं वापि चितां वापि नीत्वा गत्वा
यथासुखम् । साधयेत् स्नेहितं मन्त्री मन्त्रध्यानपरा-
यणः । अयं नैव तु कर्त्तव्यं हास्यलज्ज विवर्जयेत् ।
चतुर्दश्यां न वीक्षेत मन्त्रमेव समभ्यसेत्” । तत्र पूजा-
द्रव्यम् “सामिपात्रं गुडं कागं सुरापायसपिटकम् ।
नानाफलञ्च नैवेद्यं स्वस्तकल्लोक्तसाधितम् । चितास्थानं
समानीय सुहृद्भिः शस्त्रपाणिभिः । समानगुणसम्प-

न्नैः साधयेत् वीतभीः स्वयम्” ।

[त्रिका० ।

चिताचूडक न० चितैव चूडकं चूलकम् तस्य उः । चिताया
चिति स्त्री चि+आधारे क्तिन् । चितायाम् तत्कर-
णदेशादिः का० औ० २५।७।१५। सूत्रोक्तो यथा
“वितानं साधयित्वा समे बद्धलक्षणेऽन्तराग्नी चितिं
चिनोति” १५ सू० वितानसाधनमग्नीनां यथादेशस्यापनं
कृत्वा समे लक्षणबद्धे देवेऽन्तराग्नी काष्ठैः चितिं चिनो-
ति” कर्कः “पूर्वतरम् उद्धृत्य क्षीरिणीः पुरुषाङ्गतीः”
१६ सू० “पुरुषाङ्गानां यासामोपधीनाम् ताउद्धृत्य” देव०
“क्षीरयुक्ताः पुरुषाङ्गतीः पुरुषनाम्नीः पुल्लङ्गशब्दा-
भिधेयाः अर्काद्याः” कर्कः । “विशाखाशराश्रमगन्ध्याष्ट्रि-
पण्यध्यण्डाश्च” १७ सू० “उद्धृत्येति वृत्तिते विशाखा
दूर्वा शरोक्षुः पृश्निपर्णी माषपर्णी अध्वर्या दण्ड-
शिक्रा” देव० “अश्वगन्धा आशस्विः पृश्निपर्णी लक्ष्मणेत्य
परे अध्वर्याश्च ब्रह्ममाण्डू कीर्ति निगमे” कर्कः “चिति-
वञ्च” कात्या० औ० २१।१।२१ “देशो भवति तद्गुणयुक्त
इत्यर्थः । स चितिवत् स्मृतस्य दाहार्थं यादृशैः काष्ठै-
चितिविहिता तादृशे देशे” कर्कः । भावे क्तिन् । २ समूहे
भेदि० । अग्नप्रादेः २चयने संस्कारभेदे । अग्नि-
चयनप्रकारः शत० ब्रा० ७।१।१। “गार्हपत्यं चैवत्र
पञ्चाशशाखा व्युद्धति अवस्थति ह्येतद् गार्ह-
पत्यं चिनोति इत्यादिके” विश्वेरोक्तः । चीय-
तेऽस्याम् आधारे क्तिन् अग्निचयनाधारे ४ इटकाभेदे
तासां पञ्चानां संस्काराः शत० ब्रा० ८।१।१।
“प्राणभृत उपदधाति । प्राणा वै प्राणभृतः प्राणा-
नेवैतदुपदधाति ताः प्रथमायां चित्तावुपदधाति” “एयोऽ-
ग्नेर्यत् प्रथमा चितिः पुस्त्यात्तत् प्राणानुपादधाति तस्मा-
दिमे पुस्त्यात् प्राणाः इत्यादिके उक्ता दृश्यन्ते” । “प्रथमो-
त्तमयोः पादमात्रोरतिरिक्ताः” कात्या० औ० १७।७।२६।
“प्रथमोत्तमयोश्चित्योरतिरिक्ता सा पादमात्रो भवति
नातोऽतिरिक्ता चेति” कर्कः प्रथमापञ्चम्योः अतिरिक्ता या
महत्त्व इटकास्ताः पादमात्रोरुपदधाति” संव्या० । ५ कु-
शाख्ये इटकादीनां समूहविशेषे । इटकामानेन चितिमान-
ज्ञानोपयोगिव्यवहारः चितिव्यवहारः । स च लीला०
दर्शितो यथा चितौ करणस्त्वं सार्द्धवत्तम् । “उच्छ्रयेण
गुणितं चितेः किल क्षेत्रसम्पत्फलं घनं भवेत् । इटिका-
घनवृत्ते घने चितेरिटिकापरिमितश्च लभ्यते । इटि-
कोच्छ्रयवृद्धिश्चितिः स्युः क्षराश्च दृषदां चितेरपि ।